

DE WAARHEID NEEMT HET NIET ZO NAUW MET SOLIDARITEIT

In De Waarheid van 24 september j.l. stond een artikel over Solidariteit, versierd met een foto van twee onzer redakteuren. Aandacht aan Solidariteit, zeker in De Waarheid, de opvattingen en motieven die eraan ten grondslag liggen, is in de huidige fase van opbouw van groot belang. Wie verwacht mocht hebben dat in het artikel in De Waarheid duidelijk gemaakt werd wat wij met de publikatie van Solidariteit voor ogen hebben, kwam bedrogen uit. Tegen de plaatsing ervan hebben we dan ook vooraf, na uitvoerig mondeling en schriftelijk overleg, bezwaar gemaakt. Niettemin besloot De Waarheid-redakcie tot plaatsing over te gaan. Wij meenden daarmee geen genoegen te moeten nemen en gaven daaraan uiting in een brief, die wij op 12 oktober aan de redactie van De Waarheid verzonden hebben. Die brief, bedoeld voor òf de rubriek 'Meningen' òf de rubriek 'ik zie het zo', is nooit in de krant voor héél links opgenomen. Daarom hebben we hem hieronder afgedrukt.

Na enige aarzeling hebben we, als redactie van *Solidariteit* besloten om toch maar te reageren op het artikel van Kees Bakker in *De Waarheid* van 24 september. De aanleiding tot dat besluit werd mede gevormd door reacties uit onze lezerskring waar men kennelijk niets begreep van wat de beide redakteuren, Hans Boot en Rein van der Horst, ertoe bewogen had zo'n vreemd, onsamenhangend verhaal op te hangen.

Wat we dus in de eerste plaats willen vaststellen is, dat Kees Bakker - uit onwil of onmacht, dat weten we niet - datgene wat Hans en Rein in dat urenlange gesprek met hem gezegd hebben tot enkele kreten teruggebracht heeft. Daarbij is hij zeer selectief te werk gegaan, zodat de gebruikte uittalingen konden dienen als illustratie van Kees' vooropgezette mening dat de redactie van *Solidariteit* (voornamelijk) bestaat uit mensen die, bewust of onbewust, bezig zijn de vakbeweging schade toe te brengen. En die er bovendien wereldvreemde, ultralinkse opvattingen op na houden die slechts in een ver verwijderd verband met de werkelijkheid staan. Op die manier ontstond, wat een onzer lezers noemde, 'een collage van drie langs elkaar heenpratende zeurkousen'.

Een schoolvoorbeeld dus van slechte journalistiek: uit een gesprek van enkele uren (bijna twee cassettebandjes vol!) alleen datgene halen wat je zelf meent te kunnen gebruiken - en daarmee de geïnterviewden *misbruikend*. Begrijp ons goed: we hebben er niets op tegen - integendeel! - als men onze opvattingen kritiseert. Wat ons betreft had Kees Bakker een hele pagina mogen wijden aan een desnoods vernietigende kritiek op wat er in *Solidariteit* en door Hans Boot en Rein van der Horst in dat 'interview' te berde gebracht wordt en werd. Wat Kees in werkelijkheid gedaan heeft is een

ratjetoe maken van enkele, zorgvuldig door hem uitgezochte, inderdaad door onze mensen geuite zinnestjes en zijn eigen (al te) uitvoerige commentaar daarop. Op die manier ontstaat een soort tendensjournalistiek waarvan we hoopten die niet (meer) in *De Waarheid* aan te treffen. Deze hele gang van zaken is al bedroevend genoeg. Maar nog bedroevender is dat het artikel geplaatst werd na een hele briefwisseling en enkele telefoongesprekken waarin met name door Hans Boot tegenover o.a. Marisca Milikowski uitdrukkelijk bezwaar gemaakt werd tegen die plaatsing. In het telefoongesprek tussen Marisca en Hans op 22 september werd dan ook wederzijds betreurd dat die plaatsing niet door zou gaan. De krant van de 24e bereidde ons dan ook een pijnlijke verrassing! Met journalistiek fatsoen heeft dit alles, het zij met spijt gezegd, niets meer van doen...

Tot zover onze kritiek op de gevolgde handelwijze. Ook inhoudelijk valt er op Kees Bakker's stukje nogal wat af te dingen. Wat Kees ons in feite verwijt is een ultralinks radicalisme. Nu moet het hem, als hij tenminste de tot nu toe verschenen nummers van *Solidariteit* ook echt gelezen heeft, intussen opgevallen zijn dat belangrijke door ons naar voren gebrachte opvattingen geleidelijk aan gemeengoed aan hef worden zijn in de hele vakbeweging, zelfs het CNV. Wat wij vanaf ons 0-nummer al bepleit hebben - 'inleveren helpt niet' - werd in de recente FNV-vergaderingen luid hoorbaar en klinkt ook steeds luider in enkele CNV-bonden, zoals die van de ambtenaren en onderwijzers. Ook tot de leidingen van de vakcentrales schijnt nu door te dringen dat een vakbeweging die haar leden tot 'inleveren' tracht over te halen - d.w.z.

loonsverlaging predikt - zichzelf naar de afgrond voert. En als Kees Bakker nog steeds meent - zoals hij op 24 september kennelijk doet - in ons een stelletje onverantwoordelijk *radikalinskis* te moeten signaleren, wat denkt hij dan van Gerrit Zeilemaker en Frank Biesboer die in *De Waarheid* van 22 september opvattingen verkondigen t.a.v. de ABOP en de Industriebond-FNV die als twee druppels water lijken op wat *Solidariteit* vanaf zijn ontstaan verkondigt?

Men moet ons overigens niet misverstaan. We hebben in de verste verte niet de pretentie dat de zich kennelijk doorzettende koerswijziging van de vakbeweging erdoor veroorzaakt wordt doordat de FNV- en CNV-leiders toevallig ons blad in handen kregen. Wat we alleen duidelijk willen maken is dat we niet zo wereldvreemd zijn als Kees Bakker ons (zich) voorstelt. Tenslotte nog dit. We betreuren het in hoge mate dat Kees Bakker en *De Waarheid* een kans op een interessante - en hoogst belangrijke! - polemiek laten voorbijgaan. Dat is des te erger waar de krant er een voor héél links wil zijn. Veel erger nog dan het feit dat wij ons in het kruis getast voelen vinden wij het dat met het bewuste artikel de vakbeweging een slechte dienst bewezen is. Want, wat Kees Bakker en sommige anderen er ook van mogen denken, het bevorderen van de kracht en de macht van de vakbeweging gaat ons boven alles. Juist daarom hebben we *Solidariteit* opgericht.

De redactie van *Solidariteit*
(verzonden 12-10-1983)